

ἀλήθεια καὶ ἡ ἀρετὴ — τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ἀγαθόν, ἐν τῇ ἀπολύτῳ αὐτῶν ὑπάρξει, εἰσὶν οἱ δύο μέγιστοι καὶ αἰώνιοι παράγοντες τῆς ὕψιστης καὶ ὑπερκαταλήπτου σοφίας καὶ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. ὁ κόσμος, ἅπαν τὸ περικαλλέστατον τοῦτο καὶ ἐξάισιον δημιουργημα ἐστὶ πρωτότυπον γέννημα τῆς σοφίας καὶ ἀγάπης αὐτῆς. Ἐν αὐτῷ, ὡς ἀδάμαντες φαεινότατοι, ἀκτινοβολοῦσιν αἱ ἀπερίγραπτοι καὶ ἀκαταρίθμητοι καλλοναὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἅπερ εἰσὶν αἱ ἀναγκαῖαι ιδιότητες τῆς θείας οὐσίας, αἱ ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ ἀγαθότης, καὶ ἐν τῇ ἐξω-παρακρύπτει καὶ παραστάσει αὐτῆς, ἐστὶν αὐτὸ τὸ τελείως καὶ ἀπολύτως καλόν.

Ἐνεῦθεν ἡμεῖς, ὧν ἡ ἀποστολὴ τὸ παιδαγωγεῖν, ἦτοι, τὸ ἡγεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐκ παίδων εἰς τὴν τελειότητα, ὡς ἐνετείλατο ὁ κορυφαῖος πάντων Παιδαγωγός· εἰπὼν «Γίγνεσθε τέλειοι, ὅτι ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν Οὐρανοῖς τέλειός ἐστι, » τὸ σπουδαιότατον ἡμῶν τοῦτο ἔργον καὶ ἅμα ὑψηλέστατον, ἐπιτυχῶς ὅσον ἐνεστὶν ἐκπληροῦμεν, ὅταν τὸν ἡθικὸν καὶ ἡθικὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς παιδείας καὶ ἀρετῆς πρὸς τὴν εἰρημένον σκοπὸν κατευθύνωμεν. Ὅταν τὸν νοῦν αὐτοῦ, ὅς ἐστι τῆς θείας οὐσίας ἐστὶ πνευματικὸν ἀπεικόνισμα, γυμνάζωμεν ἵνα ἐποπτεύῃ καλῶς καὶ ἅμα διαγιγνώσκῃ καὶ ἐπίσταται τὰς ἐν τῷ σύμπαντι θυμασίας ταύτας καὶ ποικιλοτάτας ἐκδηλώσεις καὶ ζωοπαρόχους ἐκλάμψεις τοῦ παμφαίνοντος ἡλίου τῆς θείας αὐτοαληθείας, καὶ αὐτοαγαθότητος, τῆς ἀενάως διὰ τὸν γλυκυτάτων μαρμαρυγῶν τοῦ καλοῦ ἀκτινοβολούσης — ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ὅταν ἐνσταλάζωμεν τὸ καθαρώτατον καὶ ὑψηλότατον στάγμα τῆς ἀγάπης αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ καὶ οὕτω κατασκευάζωμεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ παιδικότητος, ἣν ἀνατρέφομεν, τὸν ἁρμονικὸν καὶ ἀδιάρρηκτον σύνδεσμον τῆς γνώσεως καὶ τῆς πράξεως τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀρετῆς, ἥς χωριζομένη πρώτη ἐν οἷῳ δῆποτε αὐτῆς εἶδει, πανουργία κατὰ τὸν θεῖον νόμον, καὶ οὐ σοφία φαίνεται καὶ ἀληθῶς ὑπάρχει τοιαύτη.